

Vi har set det på tv-området, hvor vi har privatiseret dele af tv-nettet og solgt det til TDC – en katastrofe. Tilsvarende har vi solgt kobberledningerne, som internettet bæres på, til TDC – en katastrofe.

Og det er jo det, der er det principielle, vil jeg sige til forsvarsministeren. Er der ting, der, også for en liberalist som forsvarsministeren, er så essentielle for samfundet, at de skal bevares i offentligt regi, eller skal tingene bare sælges, hvis de overhovedet kan sælges?

Og det er jo det, der er princippet her. Skal det net, der bærer beredskabet, som sikrer vores sundhed, som sikrer politiet, være offentligt ejet eller privat? Hvad synes forsvarsministeren?

Formanden:

Vil forsvarsministeren have ordet? Nej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (V, S, DF, KF, RV og Leif Mikkelsen (UFG)) mod 11 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Inden vi går videre, vil jeg lige nævne, at vi jo har en lang dagsorden, og det ser også ud til, at det bliver en lang debat. Derfor vil jeg henstille til, at man fører dæmpet samtale sammen i salen, så vi også kan høre det, der foregår fra talerstolen.

Vi forudsætter at køre igennem uden frokostpause, og hen på dagen vil jeg tage stilling til, om der skal være spisepause i aften.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 204: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Bypolitik m.v.).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard). (Fremsat 28/3 2007. Første behandling 17/4 2007. Betænkning 9/5 2007. Anden behandling 22/5 2007. Tillægsbetænkning 23/5 2007).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi vedtog ved andenbehandlingen, at det nu er helt klart, at landets kommuner i deres lokalplaner får lov til at stille krav om, at der skal være lavenergibyggeri i et område – det kan enten være den skrappeste af de nuværende kategorier, den, der hedder energiklasse 1, eller energiklasse 2.

Kl. 9.35

Vi vedtog også, at man kan stille krav om regnvandsopsamling. Det er vældig godt og positivt og noget, rigtig mange kommuner har ønsket i mange år – der er jo gået en lang debat om det her forud for, at vi behandler det her lovforslag.

Derimod er der noget, hvor vi ikke har kunnet nå til enighed endnu, og det handler om retten til at stille krav til byggematerialer og stoffer, der er miljømærkede. Det er også en debat, der har kørt i rigtig lang tid. Det fremgår også af det samarbejde, Miljøministeriet har haft med fonden Real Dania, hvor mange kommuner i forbindelse med det her arbejde har sagt, at de ønsker, at det her skal ind.

Vi har så i oppositionen stillet et ændringsforslag her mellem anden- og tredjebehandlingen, der betyder, at man giver kommunerne den her ret til at stille det her krav i lokalplanerne. Vi gør det på et ikkediskriminerende grundlag. Det vil sige, at der skal være tale om materialer, der er mærket efter den ene eller den anden mærkningsordning, sådan at man ikke kan anklages for, at man fuser, og at man bare bruger nogle regler til at stille en bestemt virksomhed bedre end de konkurrerende virksomheder.

Vi er selvfølgelig kedede af, at det ikke ser ud til at gå igennem.

Miljøministeren har så sagt, at hun godt vil nedsætte et udvalgsarbejde, der frem til den 1. oktober ser på, hvordan man rent faktisk kan lave de her regler. Det er bedre end ingenting, vil jeg sige. Det er bedre at få det her.

Men i det betænkingsbidrag, miljøministeren har fremsendt, og som er optrykt i betænkningen, er der en enkelt ting, jeg godt vil pege på. For her står der, at arbejdsgruppen vil undersøge mulighederne for f.eks. i lokalplaner at stille krav om miljøvenlige materialer svarende til kriterierne herfor i svanemærkede huse. Jeg mener, at det her skal være bredere. Det må være et dynamisk begreb, sådan at hvor der er miljømærkning, kan man også benytte sig af den.

Egentlig vil jeg jo helst have, at vi bare gør det her og så presser EU-systemet. Det kan godt være, at vi ville få problemer i notificeringen. Omvendt ved vi jo også, at politisk udvikling på miljøområdet kun kommer ved, at man lægger pres på systemerne, herunder EU.

Så vi synes, at det havde været bedre simpelt hen at vedtage det her og så tage kampen direkte. Men jeg vil i hvert tilfælde godt have, at miljøministeren bekræfter, at det ikke skal indskrænkes til svanemærkning, altså at det også er andre mærker; i øjeblikket er der Blomsten.

Det andet er så, at jeg også gerne vil have, at miljøministeren bekræfter, at det her ikke bliver en syltekrukke, altså udvalget, men at det er med henblik på, at vi skal have regler, og at vi skal vedtage regler i den kommende samling, sådan at vi sikrer, at kommunerne gennem lokalplanerne rent faktisk kan stille krav til materialer i forbindelse med byggeri; det kan være få materialer, det kan være mange materialer. Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at træffe de beslutninger om, hvad det skal være. Vi synes i hvert tilfælde, at det er urimeligt, at kommuner ikke også kan bruge det her til at

profilere sig, og hvis der kommer mange kommuner til, der gør det, vil det jo også have en effekt på byggevarermarkedet, fordi det vil lægge et pres på producenterne – eller man kan også sige det på en anden måde: Det vil motivere i hvert tilfælde nogle producenter til at udvikle byggematerialer, der er mere miljøvenlige end dem, der er på markedet i dag.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan jo sige til fru Anne Grete Holmsgaard, som fru Anne Grete Holmsgaard jo ved og har vidst i lang tid, at vi er enige om formålet. Vi er enige i, hvad det er, vi gerne skulle prøve at opnå. Vi er også enige i, at vi skal forsøge at presse en norm frem i EU her.

Den eneste uenighed går på: Skal vi vedtage det her uden at vide, om det, vi gør, er medholdeligt i forhold til EU, eller skal vi undersøge det ordentligt, så vi finder et snit – og det kan både være Blomsten, det kan være svanemærket, og det kan være alt muligt, der er relevant i den her sammenhæng – som vi ved efterfølgende ikke vil blive anklaget for at stride mod EU's regler? Det er det eneste, der skiller os.

Kl. 9.40

Jeg synes, at vi som EU-positive partier skylder hinanden lige at bruge et par måneder på at få uddybet det her, når sagkundskaben siger, at det ikke er så enkelt rent EU-juridisk, som fru Anne Grete Holmsgaard forsøger at gøre det til.

Det er det eneste, der skiller os. Jeg håber bestemt, at vi inden den 1. oktober har fundet det snit, som alle parter, så vidt jeg har hørt det, gerne vil have vi finder.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tror nu ikke, at jeg på nogen måde hævdede, at det var enkelt. Jeg havde sådan set en forventning om, at arbejdet forud for fremsættelsen af lovforslaget havde løst problemet. Det har det så ikke gjort.

Men jeg vil bare gerne sikre mig, at miljøministeren så også, når udvalgsarbejdet er afsluttet, indkalder os til en forhandling, sådan at vi kan finde en strategi. For jeg vil jo synes, at det er aldeles trist, hvis det her ender med, at der ligger et udvalgsarbejde, som konkluderer, at det her er kompliceret og det tør vi nok ikke.

Når jeg siger det, er det, fordi jeg har haft med rigtig mange EU-sager at gøre gennem årene, og praksis har vist mig, at man nogle gange i embedsapparatet er så nervøs for at få fingrene i klemme – og det kan jeg da sådan set godt forstå – at man hellere tager den helt sikre vej end den, hvor der måske er nogle muligheder, men hvor der måske også senere hen så vil skulle slås meget for det og bruges meget tid på det.

Så jeg vil meget gerne have en bekræftelse fra miljøministeren. Miljøministeren nikker til det, så det forstår jeg som en bekræftelse af, at der bliver indkaldt til forhandling, lige så snart udvalgsarbejdet er færdigt den 1. oktober.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 48 stemte for, 67 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om Metroselskabet I/S og Arealudviklingsselskabet I/S.

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 21/2 2007. Første behandling 2/3 2007. Betænkning 3/5 2007. Anden behandling 25/5 2007. Tillægsbetænkning 29/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Rune Lund, ikke kan være til stede, har jeg på hans vegne lovet at sige følgende:

Enhedslisten går ind for mest mulig kollektiv trafik, under forudsætning af at der er gået en fagligt forsvarlig og sammenhængende planlægning forud. Det mener vi på ingen måde der har været i tilfældet med Metrocityringen og kan derfor ikke stemme for lovforslaget.

Det er foruroligende, at forligspartierne er parat til at bruge ikke under 15 mia. kr. på et projekt, der efter alt at dømme ser ud til at være lige så dårligt planlagt som den nuværende metro. Formodentlig finder man næppe i dagens Danmark et mere kritisabelt projekt.

Der er ikke et tal eller løfte, som har holdt, hverken når det gælder budgetter, tidsfrister, passagerprognoser eller salg af de grunde på Amager, der skulle finansiere projektet. Vi er bange for, at når transportministeren lover mere af det samme, indebærer det, at forligskredsen med åbne øjne er ved at begive sig ud i en fejltagelse af lignende dimensioner som den nuværende metro.

Vores alarmklokker ringer højt, når vi ser på linjeføringen, der atter går uden om de bydele, hvor der er et meget stort passagergrundlag, nemlig indre Nørrebro, omkring Rigshospitalet og Holmen.